

Desenari porta-veu de l'Associació "Minerva,"
Defensor dels Interessos morals i materials d'Artá i sa comarca

Redacció i Administració

Quatre Cantons, 3 * ARTA

Any II

Deis treballs publicats no son responsables els autors

N'os tornen els originals

Artá, (Mallorca) 3 de Agost de 1918

PREUS

Espanya: Trimestre 0'75 Ptas.

Any: 3'00 »

Estranjer: Doble

Se paga
a la
bastreta

Núm. 47

Desfent un error

Creim convenient desfer l'error en qu'en-cara n'hi ha qu'están sobre la propietat i representació de LLEVANT. N'hi ha qu'han propalat que aquest periódic era orga d'una camarilla determinada, que rebia subvencions per defensar certes idees o fer l'aleta a determinades persones, que conta amb una partida de protectors qu'el salven de la crisi económica que pateix avui tota la premsa. Com tot aixó es fals, en absolut, volém desfer d'una vegada aquest error.

LLEVANT va sortir com a portaveu de l'Associació cultural «Minerva» i segueix assent-ho encara, de manera qu'el President d'aquella entitat es el seu Director i únic propietari.

LLEVANT va sortir perquè el poble d'Artá tengués un medi d'expressió del seu sentir, de la seua història, del seu present i del seu porvindre. Perquè en ell s'hi consignassen sempre els bategs de vida qu'aquell donàs; mal per servir a cap camarilla de personalistes, ni a cap partit polític. Proposicions de ser així, n'ha tengués; com ha tenguut ofertes per seguir marcades tendències polítiques i el seu Director-Propietari, els ha refusades a totes perquè vol qu'el periódic, per modest que sembli sigui de tot el poble i en les qüestions propies d'aquest, no se deixi dur per eis apassionaments d'uns i altres.

Què'l seu Director, te les seues idees polítiques, les seues cabories nacionalistes, etc, que moltes voltes se deixen traslluir amb la majoria dels números? Res te que veure aixó, quant es molt difícil trobar una persona verament desapassionada en totes les qüestions; mes el LLEVANT ha obert sempre les portes a totes les opinions sensates i a ofert les seues columnes a tots els qui, guardant les formes de la cortesia precises i no entrant en qüestions personalistes hagen volgut col·laborar en elles per defensar causes justes i nobles.

Perquè, idó, propalar notícies així, volguent presentar a LLEVANT com tendència en les qüestions d'indole local?

Devem, idó, una volta més assegurar que LLEVANT ni reb ni ha rebut mai, cap subvenció de ningú; que LLEVANT no te protectors de cap casta, qu'el seu Director es l'únic qui talla i cus així com vol en lo referent a la

confecció literaria del periódic, sense rebre ni donar ordres a ningú; que la Llibreria Ferrer i Sureda, es l'editora del mateix, i única qui s'encarrega de pagar tots els gastos sense ajuda de ningú, com s'encarrega també de les cobrances, i si be es ver que determinades persones prometeren ajudar-li econòmicament, a pesar d'haver saldat en déficit els contes del primer any i se veu amb una forta ruixada daniunt p'el segon, no ha demanat ni rebut subvenció de cap classe.

Creim qu'aixó es clar i llampant i que ningú quedarà en duptes en aquesta qüestió. I si n'hi ha cap que no hu cregui que hi posi els dits i sabrà quin estar hi fa.

Una volta fetes aquestes manifestacions; volem que's sàpiga que si LLEVANT hagués de mudar de posició, si'l cas arribás, els primers qui hu sabrien serien els lectors perquè nos agraden les coses clares. Seguirem per ara la deriva de dir el nostre criteri en les qüestions qu'al poble atanyen sense tenir en conta els personalismes ni les opinions dels demés, defensarem la noble causa de l'Instrucció dins el poble, enaltirem la nostra llengua i literatura, i tot aquell qui coneguent mós i sense esperar de noltros que li ferem l'aleta, per res, vol ajudar-nos a portar la creu del sacrifici tant en la part literaria com en la económica, que s'acosti i será ben rebut, i tots aquells que no trobant en noltros campanyes personalistes i de baixa intenció, s'en allunyen. Deu les do bon vent, que noltros seguirem servant als lectors com fins aquí, amb criteri qui se bassi en la veritat i la justícia.

A. F.

DESDE CADIZ

PROEMIO

No voy a hablaros de la Cádiz histórica, para ello me encuentro poco documentado y mi pereza y escasez de tiempo me impiden ir a la rebusca de viejos papelotes que necesariamente deben existir en los archivos de la ciudad. Lo que yo pudiera decirlos de su historia, desde que la llamaron Gades los fenicios hasta hoy que la llaman Cádiz los legítimos andaluces, mejor que yo digo os podría ilustrar cualquier cronista de sus glorias, cualquier historiador.

Tampoco os hablaré de Cádiz geográfica, ni de su vida industrial y comercial, pues poco autorizada es mi voz para hacerlo, y desmedrado mi criterio en tales cuestiones para apreciarlas en su valor exacto. No voy tampoco a haceros una enumeración incolora de sus jardines, paseos y monumentos; no, mis modestas crónicas, y perdonad lo pomposo del nombre para tan pobres apuntes, van a ser, al menos a ello irán encaminadas, impresiones personales, íntimas, apuntes tomados de la vida misma.

Y con tu venia lector y pidiéndote perdón anticipado, a ello voy.

EL ENEMIGO

No le busqueis en la oscuridad sucia de esos callejones que tanto abundan en Cádiz, ni en el puerto entre las telarañas de sombra que malamente desgarran un reflector; no le encontrareis tampoco entre la pillería estrosa de los arrabales, ni entre el hampa de los mozos que pululan en los muelles y estaciones.

El salado cronista de A. B. C., Fernandez Florez, flor y nata del hispano humorismo, lamentabase jeremiáticamente de la escasa cortesía de las pulgas de la Bella Easo para con los distinguidos veraneantes. Pronosticaba, en un cuadro dantesco, la completa destrucción de la ciudad cantábrica: describía el éxodo de innumerables familias acosadas por los voraces insectos.

Profundamente lamentamos no poseer la de Homero, (tenemos que contentarnos con el guitarrero cascado de Capinche famoso cantaor de flamenco jondo), para cantar en épicas estrofas las hazañas de... (Con solo pronunciar el nombre temo herir la susceptibilidad y atacar los nervios de alguna lectora; sépase sin embargo que los héroes de mi epopeya no son pulgas; es algo mas gordo, sobre todo pica mucho mas fuerte, con ensañamiento.)

Ciudadano que ganas el pan con el sudor de tu frente, que después de llevar todo el día unido en el carro de trabajo, te retiras al hogar, que la suerte o la fortuna te deparraron, con un dolor de riñones más que regular, con una jaqueca que hace confundir los faroles con los guardias de orden público; tú que caminas a buen paso, llevándolo de la ilusión de encontrarte con una cama muñida donde hallén alivio tus dolores y descanso tus fatigas, detente! no sabes la que te espera.

Aben-Amar

Recordaràn els nostres lectors dels elogis que tribuàrem an aquesta obra dramàtica anònima de que n'és autor el nostre amic D. Daniel Cano quant l'extrenà allà per l'Abril en el nostre Teatre Principal amb èxit esclatant la Companyia palnessana dirigida p'en Fuster.

Avui novament mos n'ocupam amb motiu de l'impressió de l'obra que curiosament s'ha feta en l'impremta de n'Antoni Homar d'el Pont d'Inca. I si elogis nos va mereixer quant la representació encara més ni hem de dar davant la lectura de l'obra. Hi ha obretes així que representades, si els actors saben fer-les lluir les donen vida i les remunten, de manera qu'al llegir-les després, queda un desilusionat, perquè moltes vegades la redacció es de lo més grofiera i xavecana.

No passa això amb *Aben-Amar* de la que duplam en dir si nos agrada encara més lletgida. El vers es molt fluït i correcte i l'argument tan interessant qu'una volta comensada la lectura s'ha de acabar l'obra d'una tirada.

Repetim la mes coral enhorabona a son autor tot agraïnt-li l'exemplar amb que nos ha obsequiat.

Correspondencia

C. Ll.—Rebudes les 5 pessetes per material escolar. Les vostres patriòtiques paraules donen consol. Llástima sien tants pocs els qui sentin així.

J. Ll.—Escriure versos poètics es més difícil de lo que feis contes. Seguiu fent treballs en prosa i provau el vers sense frissar de publicar-ne.

Dr. Centeno.—A veure si sovintetjaràn les vostres cròniques. Sempre trobaréu un momentet entre vostres treballs.

Programa

DE LES FESTES QUE EN HONOR A SA PATRONA

La Verge de St. Salvador

Se celebraran els dies 5 i 7 a la nostra vila

DILLUNS DIA 6

Al horabalka, a les 8 i mitja Reple de campanyes i solemnes Completes a la Iglesia Parroquial. A les 10 Revetla tradicional a la Piaçeta del Santuari, en que s'amollarà un gran castell de focs artificials, música, les clàssiques xeremies i esplèndida il·luminació elèctrica.

DIMARS DIA 7

A les 9 del matí, Música i escalf carrers. A les 10 i mitja, acompanyada a l'Ofici Major a la Parroquia en que predicarà D. Jaume Sastre Pvre. A les 12 i mitja, grans corregudes an el Cos de persones i bestiar amb el premi ordinari de cada any, i además com extraordinaris hi haurà: Un premi major a les corregudes d'homes en les que hi podràn pendre part tant els del poble com els estrangers i consistirà en 15 pessetes. P'els honos de la vila s'en correrà una altra que tindrà un primer premi de 10 pessetes i posterior i un segon de 5 pessetes. També hi haurà un premi extraordinari de 15 pessetes per les corregudes de cavalls.

Al capvespre a les 4, Completes en el Santuari de N.ª Sra. i després música en el terratet i el típic i tradicional ball de la Cisterne que se'ns sembla serà enguany molt bonmat. Al vespre; Música a la Piaça del Conquistador i Ball de pagés.

DIMECRES DIA 7

A les 8 del matí. Tresca carrers per la mateixa Banda; a les 10 i mitja, acompanyada a St. Salvador aont se dirà l'Ofici major. A les 12 i mitja, grans corregudes an el Cos, de persones i de bestiar amb els premis acostumats.

Al capvespre a les 4 i mitja música, cuanyes i corregudes de bicicletes; El vespre a les 10 Revetla i música a la Piaça del Conquistador.

CRÓNICA DE CA-NOSTRA

Ha visitat la nostre Redacció el celebrat tenor d'aquesta Comarca D. Jeróni Lliteres, nabot de Mossén Jeróni Ginart Pvre. natural d'Artá, el qual ha passat una temporada a Madrid aont ha lograt grans èxits i fama. Amb aquest motiu hem tengut ocasió de veure el n.º de «La Mañana» corresponent al 12 d'aquest més que li dedica un calurós elogi i publica son retrato.

Tot li sia enhorabona i Deu vulla que sos èxits se succeequin un al altre.

Ha vingut de Barcelona ha passar la temporada estival aquí el distingidíssim advocat, col·laborador de «Llevant» i bon amic nostre D. Montserrat Sancho Lliteres amb sa Sra. Esposa; igualment ha vinguda D.ª Camila Boisen Vda. de Blanes amb sa família. Les desitjam felis i llarga estada entre noltros.

Segons diuen hi ha ja uns quants casos de febre; son pocs els anys que durant la temporada estival no mos visiti aquest hosta tant terrible. Es hora que nos ocupem d'esvair tots els medis d'infecció, llevar porcs de la població, llevar aigos embassades, privar el tiranè de brutes p'els carrers, etc.

S'ha escampada la boia de que hi ha molt de maragat entre els retgadors del nostre Ajuntament, i fins n'hi ha qui esperen aconjeiments de resonancia. No sabem noltros lo que hi ha del cert en tots aquesta rumors però ¡vaja! no trobau que seria una llástima que se torbàs aqueixa «pau» aquest «só» i aquest esllanguiment de que disfrutam? No convé fer renou durant l'estiu que no mos desbaratassen la sesta.

Hem rebus el darrer n.º de «Novel·la Nova» que publica «Els rellogats, Els Captaïres i Els Vills» de la distingida escriptora Catalana Dolors Monserrà de Macià.

Son Preu 0'10 pts

Després de cruel i llarga malaltia suportada en cristiana resignació i havent rebut els Sants Sagraments morí el dia 27 del mes passat de Juriol D.ª Angela Ginart (a) Pansecola. Així l'enterro com els funerals han constituït una vera manifestació de dol. Rebi la seua família l'expressió del mes fondo sentiment especialment son germà D. Jeróni Ginart Pvre. i el seu nabot el nostre amic D. Antoni Lliteres Pvre. Vicari de la Trinitat.

Se troba malalta de bastanta delicadesa una feta de D. Pere Amorós i de D.ª Aina Moragues, qu'és estada assistida amb tota cura p'els distingits metges D. Rafel Blanes i don Antoni Solivellas d'Artá i D. Enrig Cervera de Ciutat. Deu vulla que la milloransa per ella experimentada en aquets dies seguezca augmentant i fins a curar-se prontament.

Igualment se troba també fortament atacat de «grippe» D. Antoni Amorós fill de D. Rafel. Desitjariem que aquesta malaltia fos pasatgera i sigui ràpid el seu restabliment.

Dia 26 a Manacor el carreter Miquel Amorós (Sopa) tengué la desgracia de perdre una cartera aont duia un billet de cent pesseter; a pesar de la crida feta i altres gestions no ha pogut esser trobat el «trobador».

Hem sabut que a Buenos Aires va morir el Senyor D. Francesc Flaquer (a) Mangol propietari de la casa aon hi ha instalades les oficines de correus. D. E. P.

Han anat a passar la lluna de mel a Son Jaumell nostre distingit amic, el notable pintor D. Juan Antoni Fuster Valiente i sa distingida esposa, rebin la nostra mes coral enhorabona.

La setmana passada, va arribar a Ciutat procedent de Roma, nostre particular amic el R. P. Arnau Rigo T. R. el qual ha vingut per passar una temporada a la seva patria, li desitjam una estada agradable.

El diumenje dia 28 comensà el dia annigulat i haviat comensà a ploure com si fossim a l'ivern, el temps refrescà i va fer una savoreta.

El mateix dia les forces de carabiners que presten el servici a la nostra costa, descubriren, escampats per la garriga de Sa Duaya d'abaix davora sa partió amb La Cova, 56 sacs d'arrós, els quals se diu, si estaven destinats a França, al capvespre les mateixes forces i empleats de l'arrendataria en trobaren 47 més, pels voltants de Ses Cases de Sa Duaya d'abaix tots los quals foren conduïts a la Sala, per esser traslladats després a Ciutat, pesaven 7000 rpicos de kilos.

Un comentari. Es trist que hi hagi gent amb tan poca conciencia, primerament el perill de que siguin agafats i segon, la poca consideració a la comunitat i a ell mateixos que se tiren dins la fam embarcant els queviures que tantafalta fan. El poble tot s'ha alegrat d'aquesta presa i tot hom veuria amb gust el castic dels contraventors de la llei, per aixó seria molt convenient que el public procuràs fer denúncies, es precis que noltros mateixos mos convertiguem amb policies, ja que el problema se complica per moments i heu va el nostre bon estar les autoritats també es necessari que redoblin la vigilancia, més si tenim en conta que la nostra costa es molt apropiat per satisfacer les ambicions dels poc escrupulosos.

An el Govern i Governador de la província les toca, amb acabar la recolecció, fer un reconta de lo cullit i veure lo que s'ha escapat per exigir responsabilitats, ja que les estadístiques, si son veritat, sirán un bon punt de partida.

El servici d'auto-movils torna anar anarri, si el poble no fa el proposit de no viatjar mai més amb tals trastos estam condemnats a mal servici perpetuu; una diligencia amb un cavall serveix el correu i passatge de Manacor a Capdepera i du viatge per dos, i n'hi ha que ho veuen i ho poren correjir, i callen, estam condemnats a burla continua, es el nostre modo de esser, inconscient, incivil, inepte per tótes les manifestacions de la vida.

El dia 17 d'aquest mes ha mort a Nova York l'Exm. Sr. D. Josep de Diego Martínez, ilustre president de la Cambra de diputats de Puerto Rico Director de son Institut Universitari i Catedràtic de Dret Romà del mateix.

Casat amb una ilustre dama descendient de la nostra vila D.ª Georgina Blanes filla de D. Rafel Blanes que viu a Palma, visità ja poc la nostra Illa deixant en ella moltes simpaties.

La seua figura ha pres molt de valleur com a notable jurisconsult, escriptor ilustre i expert politic. Els elements espanyols trobaren sempre en ell un entusiasta defensor.

Sentim molt la seua mort i acompanyam amb el sentiment a tota sa família especialment al seu sogre D. Rafel Blanes i demés parents qu'aquí viu.

A. C. S.

D. Rafael Q. Blanes

METJE

Enterat de que s'ha escampat pel poble, la noticia, de que ell no admet partits, fa present an el públic d'Artá que s'ha establert amb les mateixes condicions d'abans, això es, admet partits i tindrà sempre el seu despatx obert per ben servir an el públic en carrer el del Sol, núm. 5.

Llegas, te desnudas y te metes en el lecho; apagas la luz. Queremos suponer, tenemos esa condescendencia, que transcurren cinco minutos sin que pase nada de particular. De pronto te estremeces como si te hicieran cosquillas; por tu epidermis ha circulado algo así como un ferro-carril ellipsoide. Nuevo estremecimiento; esta vez no es el ferro-carril; es la aguja. Das dos vueltas en la cama y entonces ¡Oh entonces! Ciudadano tu te rascas. Estás perdido.

DR. CENTENO

El fracàs de les esquerres

Tot hom recorda l'aparatosa retirada de les esquerres del Parlament, poc abans de la seva dissolució. El motiu era útil... no valia la pena de fer el forondo amb la seva belica actitud. Tothom les vegé la tela.

Però qui més les ho vegé foren les masses obreres d'Espanya qu'en altra temps i en altres circumstàncies s'haurien esvalotades i haurien promogut tal volta vagues intents de revolta. Més, aquesta vegada el fracàs es estat complet, perquè els obrers donant prova de senyatesa no ls han seguit al carrer i no han volgut secundar la seva actitud, i tot, perquè han comprés que la dels parlamentaris esquerrans no era sinó un cop d'efectisme. Els saben qu'avui està regint els destins nacionals un govern veritat que se preocupa del bé d'Espanya i dels interessos de tots, i sobre tots, i sobre tot que treballa, treballa de ver perquè aqueixa surti del de adent estat que els passats governs, ajudats dels mateixos esquerrans, l'havien conduïda, i han comprés que quant se treballa de term i en bona fe, no es hora de promoure esvalots, i... les han fet el buit.

El fracàs es estat inesperat. Els altres anys les bastava anunciar un mitin durant la calor estival promoure un incident entre els obrers d'una fàbrica qualsevol, perquè el foc prengué increment i semblés emençar acabar amb la nació. Enguany el foc no ha pres, s'ha intentat moure vagues en tres o quatre punts, però tot s'ha arreglat en quatre dobres i un menut.

Es d'esperar qu'aqueixa sensata actitud de les masses obreres espanyoles, perdurará i mai més voldrán deixar-se dur d'els efectismes de unes minories qu'han demostrat no voler la regeneració d'Espanya, sinó qu'aspien sola a una revolució anárquica en la que el poble es mati al carrer, mentres ells están dins dels caus, per sortir després a cantar victòria i encimbellar-se damunt ses ruïnes.

FLAMA

- De Consums -

N'hi ha qui mos han retret de que encara no hajem parlat en serio sobre aquesta qüestió qu'avui te el poble preocupat. Ja sabem que casi sempre aquest s'afecta més al viu, quant més li toquen la bossa.

Cal, idó, que noltros a pesar de haver contemplat, com diuen, els toros desde la barrera, a pesar de no haver volgut mesclar-nos-hi en res ni per res, prenguem també cartes en l'assunto, ja que a tots mos pertoca, i més no volém que es diga qu'en una qüestió qu'es de vida o mort per l'economia municipal hem defugit d'aportar el nostre granet d'arena a calmar els apassionaments i bastir la fortaleza de l'hizenda local qu'es la font de tota millora pública qu'aquí s'haja d'intentar.

Sense passió de cap classe, mirats el repartiment d'enguany i el d'anys enrera, amb tota sinceritat hem de confessar que creim el nou repartiment sobre utilitats, un pas en avant. Al manco amb tota seguretat podem dir qu'en ell no hi brillan les rancúnies de partit, les consideracions als amics, els odís personals i de classe i els apassionaments polítics que foren sempre notats en els antics repartiments de consums. Encara qu'el d'enguany no puga dir-se perfect ni de molt, no creim que ningú s'atrevesca a desvirtuar la bondat d'aquest i a anyori el dels anys passats.

Ara que no s'hajen sufrides moltíssimes equivocacions en la confecció del nou, que la fixació de signes exteriors no haja estada desgavellada, que al senyalar renda al edifici habuats per sos propietaris no s'hajen equivocats de mitj a mitj, qu'els estims de moltes finques i riquesa rústica no siguin pèrrets, tot això tampoc ho negariem perquè a primera vista se noten ja bastantes equivocacions.

Més, basta qu'en una obra tant delicada, tant complicada i tant transcendental s'hi notin defectes, per garrafals que sien, per desvirtuar-la, renegar d'ella i procurar fer-la mal be?

No, no de cap manera. Aquesta obra, com tota la reorganització de l'hizenda municipal que com hem dit es la bassa de la prosperitat pública d'Artá, ha de ser obra de tots, tots l'hem de voler millorada i tots hi hem d'ajudar en lo que poguem. Per això no hem de voler que la comissió encarregada de fer els treballs preliminars sufresca les invectives iracundes de tot el poble, quant hi ha que regoneixe qu'ella ha obrat amb tota bona fé, i que son involuntaries les seves equivocacions.

Ara lo que cal fer es, suïtir per enguany el repartiment per ella arreglat i de moment, amb tota urgencia procedir a sa correcció per l'any qui ve. No falta sols mitj any per

acabar el present, i el temps curtetjará si no se comensa desde ara mateix; per això anam a indicar tres medis que creim d'eficacia per resoldre aqueixa qüestió i fer de qu'el repartiment surt amb la major perfecció possible.

El primer es, cridar una assemblea de totes les forces vives de la població a fi de que se confeccionin, se discuteixen i s'acordin entre tots unes basses fixes que serveixin de punt de partida per determinar les quotes que cada individu ha de pagar al Municipi. D'aquesta assemblea en podria sortir anomenada, una Junta o Comissió de consums que s'encarregás de estudiar tots els treballs preparatoris ja fets p'el repartiment d'enguany, corregís els defectes o equivocacions que se tropiguen i assessorada amb la comissió vella fassi el repartiment per els anys vinents.

Aquesta Junta hauria d'estar integrada per elements de totes les fraccions polítiques encara que no tinguin representació en el municipi.

El segon procediment es, cridar el poble en fracció, per gremis o classes v. g. una de propietaris grossos, altre de petits, altra de pagesos, altra de comerciants, altra de menestrals i altra de jornalers. Que cada gremi o classe sentás les basses per l'estim de les utilitats de tots els qui perteneixen a la seva, i anomanás cada una, un o dos individus d'ella per formar part de la Junta o comissió de que hem parlat en l'apartat anterior; i venguessen obligats, tots els d'aquell gremi, a proposar e indicar sempre a sos representants els defectes o equivocacions, que més endavant se poguessin trobar. Creim qu'aquest medi es el més democràtic i tal volta el que pogués esvair tot recel, respecte dels apassionaments dels qui componguin la Comissió o Junta de Consums.

El tercer es obrir una informació pública que podria fer-se damunt la premsa, dels medis qu'es considerin millors per la confecció dels nous repartiments; de les basses que podrien servir de punt de partida p'els mateixos i dels defectes de que se ressent el d'enguany.

En aqueixa informació podrien dir-hi el seu parer totes les persones que volguessen i la Comissió actual en vista dels parers de la majoria, obraria en consecuencia mirant sempre el be general.

Per de prònta, posam les columnes de LLEVANT a disposició de tots els qui vulguin expressar la seva opinió en aquest assumpte i creim qu'es un dever de tots ajudar als nostres representants a fixar un criteri que els orienti per l'esdevenidor. Sino, si tots callam, no tindrém dret a noves queixes encara qu'els futurs repartiments adolesequen de semblants defectes qu'el passat.

LLUCH ARDENT

BIBLIOGRAFIA

El n.º extraordinari que publicà *La Veu de Mallorca* dedicat a l'eximia poetessa mallorquina na Maria A. Salvá es realment un monument. Presentat amb tota elegancia encloa els parlamentaris que foren en el dinar d'honor qu'es celebrà dia 3 a Ciutat els il·lustres mestres D. Joan A. cover i D. Joan Roselló de Son Fontesa ademés d'un cançoner de poesies i troços de prosa dels millors escriptors catalans contemporanis. Ocupen les pàgines centrals el retrat de la poetessa festejada i la seva poesia *Després de la festa*. Es amb una paraula digue apateosis del hom natge. *La Reducció de La Veu* mereix l'honorabona.

GRAN COLMADO ARTANENC d'en GUIÉM BUJOSA (a) Ganancia

SE VENEN BONS I BARATO

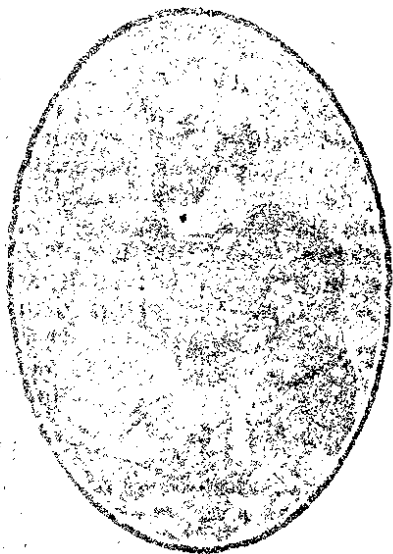
Comestibles de tota casta, licors, dolces, galletas, etc., etc. • Grandiós surtit de Perfumeria

Aquesta casa es s'única depositaria dins Artá del ANÍS TUNEL

Fixau-vos be en sa Direcció: **CARRE de PALMA, 3 - ARTA**

S'agencia Bujosa (a) Ganancia serveix amb esment, puntualitat i barato qualsvol encàrrec se li fassa per ciutat i pels altres pobles de Mallorca

Despaig a Artá: Carré de Palma, núm. 3 • Despaig a Palma: Estanc d'es Banch de s'Oll

Grandes Almacenes

: *San José* :

de

Vda. Ignacio Figuerola

Sastreria Camiseria Merceria Zapateria Pañeria
Laneria Pañolera Lenceria
Géneros de Punto Sederia, Artículos para Viaje
OBJETOS DE REGALO

Depósito de máquinas parlantes
— PATHEFONO —

— PRECIO FIJO —

Brondo, 7 9, 11. Ba. no, 118 • Teléfono, 217

Disponible

NO COMPREU CAFÉ
que no pssau abans per s' botig d'en
JAUME CABRER
que'l té bo i fresc

Allà heu trobareu tota casta de
comestibles i a tot preu
ARROS, VERDURES, PATATES, etc.
Carré de Antoni Blanes Juan - Antos Puput

FARMACIA
Llorens Garcies

OBERTA A TOTES HORES
Vins i alxarops medicinala
Alxarops de cuos del Dr. Morey
preparat amb erba ouquera d'ARTA
PLASSETA D'ES MARXANDO

GRAN BOTIGA
AMB GÉNERO DE TOTA CASTA I A TOT PREU;
— CALSAT FI I DE MODA —
A CANA VIVES
CARRÉ DE PARROQUIA, 1

CAP BOTIGA
VEN EN MILLOS CONDICIONS QUE SA D'EN

Juan Vicens (a) Jan

Tota casta d'articles, comestibles, galletas, etc.
ES REPRESENTANT DE SA PERFUMERIA

L. GAGGIO

TE DEPOS T DE MAQUINES DE COSIR

PAPPI I AUCONS

Com també tota casta d'instruments musicals. Bandurrias, Guitarras, etc.

DIRECCIÓ: ALCAIOT, 3

Ebanisteria

**Magatsem
de motbles**

D'EN

**Miquel
Morey**

Parroquia, 7

- ARTA -

**RONDAIES
DE MENORCA**
per

Andreu Ferrer

Un volum 2 Poses
en 4.

DEMANAULES A LA LIBRERIA DE

**FERRER I SUREDA
ARTA**

En aquesta dministració
podreu encarregar
tota casta de

IMPRESOS

Se serveixen amb prontut

**LIBRERIA, PAPALERIA
i CENTRE de SUSCRIPCIONS**
DE

Ferrer i Sureda

Aquí trobareu paper de tota casta a la menuda i en gros, plies,
llibres, tintes, Mapicaria, etc. etc.

llibres escolars i relligiosos

— A PREU DE CATALEG —

s'encomanden de tota casta en tota puntualitat

QUATRE CANTONS, 3 ARTA

Ensaimades i Panets

En lloch se troben millós que a la

Panaderia Victoria

ESFORNOU

DE

Miquel Roca Castell

El sa botiga heu trobareu
sempre pans, panets,
galletas, bescuits,

rollets, i tota casta de pasticeria

TAMBÉ SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontut, i economia

DESPAIG Carré de Palma 3 bis. ARTA